

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Var I ikke Galilæer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Var I ikke Galilæer", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid66110/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Tiender, saa Tunger glæde!
Nu med Ordet er os nær
Herren over Himlens Hær,
I vor Mund og Hjerte;
Hvor vi knæle i Hans Navn,
Med vor Moder i Hans Favn,
Doer al Sorg og Smerte!

9 Lever nu op, I Christne smaa!
Nu er her godt at være,
Alle Guds Engle med os staae,
Vil jer paa Hænder bære!
Ei med Ferle, ei med Riis,
Lære Børn vi Herrens Priis,
Men med Paaske-Sange,
Som en Fugl stod Ordet op,
Svang sig over Bøge-Top
Glad i Dane-Vange!

No. 24.

- 1 Var I ikke Galilæer,
Kaldte eder Pharisæer
Ei med Haan ulærde Mænd,
I, som bragde først paa Tale
Hvad vel nys laae dybt i Dvale,
Men stod herlig op igien?
- 2 Jødelands Apostel-Skare!
Hvad i Verden kan forklare
Kraften i dit gamle Ord,
Som endnu gjer Under-Værker,
Har til stolte Mindes-Mærker
Kirker alle trindt paa Jord?
- 3 Hvor kan vi med eder stemme,
Som har dybt i Østen hjemme,

Eders Billeder forstaae?
Hvor kan vi, i fjerne Egne,
Vidne om, paa eders Vegne,
Hvad I hørde, hvad I saae?

4 Ja, hvor kan, skjøndt I er døde,
Eders Ord paa Tunger gløde,
Trodse Vidd og Blok og Baall
Hvor kan *eders* Aand i Norden,
Ja, i hver en Vraa paa Jorden,
Tale Folkets Moders-Maal!

5 Ei udlokke, ei udpine
Lader sig af søde Vine
Slig en *Kraji* med nogen Konst;
Den hver Folke-Aand paa Jorden,
Ogsaa Kæmpernes i Norden,
Ønskede sig kun omsonst!

6 *Herrens Ord og Pindse-Dagen,*
Ikkun de forklare Sagen,
Gav jer alle Tungers Aand,
Aanden, som kan Alt udvirke,
Som i *Jesu Christi* Kirke
Løser alle Tunge-Baand!

7 Ikke jer det er, som tale,
Siger Han, som kan befale,
Men det er min *Faders Aand!*
Derfor, skjøndt I tidlig døde,
Ordet lever, Tunger gløde,
Jærtegn gjør Guds Høre-Haand.

8 Sandelig, det var Guds Finger,
Som gav Bruden Ørne-Vinger,
Midt i Ørken Huus og Gaard,

Som gav Korsels Ord fra Østen
Kæmpe-Kraften, Kvinde-Røsten,
Her blandt os i tusind Aar!

- 9 Døde Ordet i *Latinen*,
Vaanded sig i Skifersilds-Pinen
Hjertet, som for Himlen slog;
I en Paaske-Morgenrøde
Ordet stod dog op af Døde,
Engle Djævlene forjog!
- 10 Giennemboret er nu Øret,
Løftet er nu Taage-Sløret,
Som tildækked Herrens Bog;
Nu i Nord forstaae vi, bedre
Selv end Kvad af vore Fædre,
Østens høie Billed-Sprog!
- 11 Moders-Maalet dybt sig bøier,
Let og liflig det sig føier
Efter fremmed Tanke-Gang,
Yndigt selv, men blødt derefter,
Laaner Aand og Ild og Kræfter
Det af Zions Helte-Sang!
- 12 Hvoraf gløde vore *Tunger*?
Hvad er det, som i os sjunger,
Naar vi prise *Jesu* Navn?
Hvad hensmelter os i Ordet,
Saa vor Sjæl ved Naade-Bordet
Synker sødt i *Jesu* Favn!
- 13 Hvad kan mægte, hvad kan virke
Det der skeer i Christi Kirke,
Alt Umuclighed for os?
Kun Hans Aand, som skabde Solen,

Som paa Almagts-Kongestolen
Byder Død og Djævel Trods!

No. 25. *)

- 1 Er det mueligt, er det sandt,
Overstod vi Faren?
Slap vor Sjæl, foruden Tant,
Som en Fugl af Snaren?
Blev til Drøm al Fiendens Daad,
Stranded Achitofels Raad
Paa vor skjulte Klippe?
- 2 Ja, saavist som Fugl er fri,
Sidder meer ei fangen,
Naar i Sky den, Skov forbi,
Svinger sig med Sangen;
Nu vor Sjæl i Fugle-Spor
Svinger sig med *Herrens Ord*
Over Stjerner alle!
- 3 Ordet laae i Bogstav-Baand,
Drillet af hver Daare,
Ordet nu, som Liv og Aand,
Leer ad Orme-Gaar'e,
Smutter giennem Hænder let,
Bryder, som Guds Aande-Dræt,
Alle Baand og Lænker!
- 4 Endt er Zions Fangenskab,
Endt er Dødens Dage,
Smil for Graad os Herren gav,
Sang for Suk og Klage;
Hvad vor Gud for os har gjort
Hedninger skal kalde stort,
Christne aldrig glemme!

*) Efter den 124de og 126de Davids-Psalme.